

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 158/06- 10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť B. B., bytom T., zastúpeného advokátkou Mgr. G. H., so sídlom T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 151/2005, pôvodne vedenom pod sp. zn. 10 Co 127/04, a v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 152/2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. B. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2006 doručená sťažnosť B. B., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou Mgr. G. H., so sídlom T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 151/2005 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 10 Co 127/04) a v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 152/2005.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 16. apríla 1999 na Okresnom súde Trenčín návrh na určenie neplatnosti okamžitého zrušenia pracovného pomeru zamestnávateľom A., s. r. o., R. (ďalej len „odporca“). Po postúpení veci miestne príslušnému Okresnému súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) sťažovateľ podaním z 15. júna 1999 doplnil svoj návrh a podaním z 27. septembra 2000 upresnil petit žaloby. Okresný súd 8. októbra 2002 čiastočným rozsudkom rozhodol, že okamžité zrušenie pracovného pomeru je neplatné a pracovný pomer sťažovateľa naďalej trvá. Vo zvyšnej časti ohľadne finančných nárokov sťažovateľa okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 4 C 92/99–137 z 3. decembra 2003. Proti tomuto rozsudku sa odvolal odporca; sťažovateľ uvádza, že odporca podal odvolanie proti rozsudku asi 26. januára 2004, ktoré bolo neúplné a po jeho doplnení bol spis 29. apríla 2004 zaslaný krajskému súdu. Na krajskom súde sa vec vedie pod sp. zn. 9 Co 151/2005, pôvodne pod sp. zn. 10 Co 127/04. O odvolaní sa zatiaľ nekonalo. Ústavný súd zistil, že spis bol 27. júna 2005 vrátený okresnému súdu z dôvodu, že chýbala doručka k uzneseniu okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku za odvolanie.

Uznesením z 20. apríla 2004 č. k. 4 C 92/99-155 okresný súd nepriznal odporcovi oslobodenie od súdneho poplatku za podané odvolanie. Proti tomuto uzneseniu sa odporca odvolal. Krajský súd uznesením č. k. 9 Co 152/05-189 z 20. decembra 2005 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie 24. januára 2006. Uznesenie krajského súdu č. k. 9 Co 152/05–189 bolo sťažovateľovi doručené 8. februára 2006.

Sťažovateľ podal 7. júna 2005 sťažnosť na prietahy v konaní krajského súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 10 Co 127/2004. V odpovedi podpredsedníčka krajského súdu uviedla, že sťažnosť považuje za dôvodnú, a oznámila sťažovateľovi, že odvolací súd 14. júna 2005 vrátil vec okresnému súdu na prešetrovanie včasnosti podania odvolania proti uzneseniu o oslobodení od súdneho poplatku. Krajský súd rozhodol vo veci tohto odvolania odporcu 20. decembra 2005 až po ďalšej sťažnosti sťažovateľa na prietahy v konaní o odvolaní.

Na tomto základe sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol :

1. *Krajský súd v Trnave vo veci vedenej pod sp. zn. 10 Co 127/04 a následne pod sp. zn. 9 Co 151/2005 a 9 Co 152/2005 porušil právo B. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.*
2. *Krajskému súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 151/2005 a 9 Co 152/2005 sa prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.*
3. *B. B. sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000,- Sk (slovom dvestotisíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.*
4. *B. B. sa priznáva náhrad trov právneho zastúpenia v sume 5 788,- Sk (slovom päťtisíc sedemstoosemdesiatosem slovenských korún) za dva úkony právnej služby, ktorú je Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť na účet jeho advokátky Mgr. H. G., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.*

Ústavný súd na krajskom súde zistil, že spis vedený pod sp. zn. 10 Co 127/04 bol 27. júna 2005 vrátený okresnému súdu z dôvodu, že chýbala doručenka k uzneseniu okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdneho poplatku, a opätovne bol predložený krajskému súdu 7. júla 2005, kde sa vedie pod sp. zn. 9 Co 151/05.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom,

neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súvislosti s odmietnutím sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti ústavný súd uvádza, že podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 70/00, II. ÚS 190/05) o zjavnú neopodstatnenosť ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva alebo slobody, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie.

Sťažovateľ odôvodňuje porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov tým, že do podania sťažnosti ústavnému súdu krajský súd vo veci odporcom podaného odvolania proti rozsudku č. k. 4 C 92/99–137 z 3. decembra 2003 nekonal a nerozhodol.

Ústavný súd pri posudzovaní sťažnosti sťažovateľa v časti, v ktorej namieta zbytočné prieťahy v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 9 Co 152/2005, vychádzal zo svojej stabilnej judikatúry, podľa ktorej v konaní pred ústavným súdom poskytuje ochranu základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (II. ÚS 55/02).

Krajský súd rozhodol v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 152/2005 uznesením z 20. decembra 2005, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 8. februára 2006, tak, že zrušil uznesenie okresného súdu vo veci oslobodenia od súdneho poplatku a vec mu vrátil na

ďalšie konanie. V čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu teda krajský súd už o veci sp. zn. 9 Co 152/2005 nekonal.

Čo sa týka sťažnosti sťažovateľa na zbytočné prietahy v konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 9 Co 151/2005 (pôvodne pod sp. zn. 10 Co 127/04), je potrebné uviesť, že toto konanie vzájomne súvisí s konaním vedeným na krajskom súde pod sp. zn. 9 Co 152/2005. Sťažovateľ namieta predovšetkým zbytočné prietahy v konaní o odvolaní proti rozsudku okresného súdu, proti ktorému podal odporca odvolanie, ktoré však nebolo spôsobilým návrhom na začatie konania, pretože podmienkou uskutočnenia odvolacieho konania je tak ako v ostatných prípadoch spôsobilý návrh. Ak odvolanie túto vlastnosť nemá, krajský súd o odvolaní nemôže konať. V danom prípade prekážkou uskutočnenia odvolacieho konania je nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie, o ktorom konali tak Okresný súd Trnava, ako aj krajský súd. Krajský súd zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 4 C 92/99-155 z 20. apríla 2004 svojím uznesením č. k. 9 Co 152/05-189 z 20. decembra 2005 a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie, v ktorom má okresný súd doplniť dokazovanie v smere naznačenom krajským súdom, vykonané dôkazy vyhodnotiť a o veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie má aj náležite odôvodniť. Z tohto dôvodu sa možno stotožniť s názorom odvolacieho súdu, že do právoplatného rozhodnutia o oslobodení/neoslobodení od súdneho poplatku za podané odvolanie (a bez zaplatenia súdneho poplatku za podané odvolanie) nemožno odvolacie konanie uskutočniť, a preto predloženie spisu krajskému súdu bez rozhodnutia okresného súdu o tejto otázke je predčasné. Až po odstránení prekážky nezaplatenia súdneho poplatku bude môcť krajský súd konať o podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu na zbytočné prietahy v označených konaniach zo strany krajského súdu nemohlo dochádzať k zbytočným prietahom v konaní, a tým ani k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa z dôvodu, ktorý uvádza vo svojej sťažnosti, a preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. mája 2006